

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 42 [634]

Субота, 27 жовтня 1979 року

Ціна 2 коп.

ВИХОВУВАТИ КОМУНІСТИЧНУ
ПЕРЕКОНАНІСТЬ

З VIII пленуму ЦП УТОГ

Одним з важливих завдань нашого Товариства є виховання людини в дусі високої ідейної переконаності, комуністичного ставлення до праці. Успіх його розв'язання — в комплексному підході до постановки всієї справи виховання, забезпеченні тісної єдності політичного, трудового й морального виховання з урахуванням особливостей різних груп трудящих.

Про це йшла ділова і конкретна розмова на

★ ★ ★

Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, сказав доповідач, змагаючись за гідну зустріч 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна, трудящі нашої країни домоглися нових успіхів у господарському і культурному будівництві. Обсяг промислового виробництва за вісім місяців 1979 року зріс у порівнянні з відповідним періодом минулого року на 3,6 процента. Успішно здійснюється програма підвищення добробуту і культурного рівня народу.

Разом з усім радянським народом самовіддано трудяться і члени Українського товариства глухих.

Нині наша соціалістична країна, підкреслювалось в доповіді, досягла такого етапу розвитку, таких масштабів матеріального виробництва, коли рівень свідомості, політична і моральна культура стали одним з вирішальних факторів, що визначають успіхи на всіх ділянках комуністичного будівництва.

У світлі вимог рішень XXV з'їзду КПРС по комуністичному вихованню трудящих президія ЦП УТОГ за останні роки прийняла ряд постанов, спрямованих на поліпшення організаторської, ідеологічної, політико-виховної роботи та розвиток художньої самодіяльності. Проведено республіканські наради ідеологічних працівників, наставників молоді, а також науково-практичні конференції бібліотечних працівників по розповсюдженню передового досвіду, директорів підприємств та об'єднань по питанню підвищення ефективності і якості роботи та ін.

Після прийняття постанови ЦК КПРС «Про поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» президія ЦП УТОГ прийняла свою розгорнуту постанову з урахуванням особливостей виховної роботи в умовах Товариства, затвердила план заходів, спрямованих на виконання цієї постанови, а також рішень червеного (1979 р.) пленуму ЦК Компартії України та зборів республіканського партійного активу.

За період, що минув після X з'їзду УТОГ, Центральне правління, його президія спрямували свою роботу і діяльність Товариства в цілому на поліпшення всієї організаторської, ідейно-виховної роботи, додержання статутних норм життя Товариства, принципів демократичного централізму, на виконання критичних зауважень і пропозицій делегатів з'їзду.

Дальшого розвитку набули колегіальність керівних органів Товариства і робота на громадських засадах. На розгляд пленумів Центрального і обласних правлінь, засідання президій облвідділів УТОГ, низових відділів і бюро пер-

винних організацій Товариства виносяться актуальні питання організаційної, масово-політичної і виробничо-господарської діяльності як Товариства в цілому, так і окремих його підвідомчих організацій, установ, підприємств та об'єднань.

Постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» обговорено на засіданнях президій всіх облвідділів УТОГ і розширених виробничих нарадах, на зборах трудових колективів підприємств і об'єднань. Цей важливий політичний документ ліг в основу діяльності облвідділів, підприємств та об'єднань глухих республіки.

Так, на пленумах Житомирського облвідділу УТОГ — одного з кращих у Товаристві — обговорено такі питання, як «Ідеологічна робота, ефективність і якість», «Про постановку соціалістичного змагання на Житомирському УВП і в організаціях облвідділу в світлі рішень X з'їзду Товариства» та інші.

Проведенню цих пленумів передувала велика підготовча робота, глибокий аналіз діяльності обласного відділу та підвідомчих йому організацій, установ і підприємств області, а прийняті рішення спрямовані на поліпшення всіх ділянок роботи, на усунення допущених недоліків, що стало запорукою успішної роботи облвідділу.

Велику увагу тут приділяють організації соціалістичного змагання, пошукам його нових форм. Керівництво облвідділу працює в тісному контакті з адміністрацією УВП, місцевими партійними, радянськими і профспілковими органами та організаціями. Налагоджено суворий контроль за роботою всіх ланок облвідділу. Чітке планування і своєчасне реагування на сигнали з місць, надання необхідної допомоги і серйозне ставлення до підбору, розстановки і виховання кадрів дали свої позитивні результати в роботі.

На честь першої річниці Конституції СРСР 147 робітників Житомирського УВП виконали зяті зобов'язання на честь цієї дати, а 15 березня 1979 року понад 40 трудівників підприємства завершили виконання особистих завдань чотирьох років п'ятиріччя. Нині понад 70 трудівників взяли зобов'язання виконати п'ятирічку до 22 квітня 1980 року — 110 річниці від дня народження В. І. Леніна.

Житомирському обласному будинку культури першому в республіці присвоєно звання «Колектив відмінної роботи». Таке ж звання було присвоєно одному клубу і одному міжрайвідділу області.

У Житомирському будинку культури і на УВП правильно розуміють взаємозв'язок в своїй роботі: «Клуб—виробництво, виробни-

цтво — клуб». Тут щороку розробляють не тільки поточні, але й річні перспективні плани роботи, за якими проводяться клубні дні на УВП, держпідприємствах, коли працівники культзакладу спільно з працівниками УВП, дежпідприємств організовують і проводять різні заходи, зокрема, такі, як посвячення в робітники, вшанування ветеранів, передовиків праці, вечори-портрети, вечори трудової слави і т. д.

Велику увагу приділяє облвідділ УТОГ роботі на селі. Збори, зльоти, наради передовиків сільського господарства — ці заходи з кожним роком проводяться все більш цікаво, їм передують ретельна підготовка.

Всі успіхи в роботі Житомирського облвідділу, підприємства, культзакладів — це результат правильної постановки всієї ідеологічної, політико-виховної, культурно-масової роботи, що відповідає вимогам постанови ЦК КПРС.

Виконуючи рішення X з'їзду УТОГ по посиленню контролю за діяльністю підвідомчих організацій, установ і підприємств Товариства, Центральне правління все частіше практикує проведення комплексних перевірок всіх ділянок роботи обласного відділу, культзакладів, низових організацій, підприємств і об'єднань. Це дає можливість повніше оцінити ефективність постановки організаційської, ідейно-виховної, культурно-освітньої роботи серед членів УТОГ, організацію роботи колективів підприємств та об'єднань, побачити її реальні результати. Комісії з участю досвідчених працівників апарату ЦП УТОГ за звітний період здійснили понад 30 комплексних перевірок. Це були не тільки перевірки загальної постановки, але й контроль за ходом виконання рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, рекомендацій республіканської наради ідеологічних працівників 1977 р. в м. Запоріжжі.

Ретельний перевірку було піддано Львівський, Дніпропетровський, Закарпатський, Івано-Франківський, Рівненський, Чернігівський, Київський, Харківський та ряд інших облвідділів і підвідомчих їм організацій, культзакладів, підприємств, що знаходяться на території цих областей. Більшість з них, зокрема, Львівський, Київський, Миколаївський, Хмельницький та інші врахували критику на свою адресу, підвищили вимогливість і посилили контроль за роботою низових відділів, первинних організацій, культзакладів, а також взяли під повсякденний контроль важливі постанови і хід їх виконання.

(Закінчення на 2-й стор.)

29 ЖОВТНЯ—
ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ
КОМСОМОЛУ

З МОЛОДЕЧИМ ЗАПАЛОМ

Багато добрих справ зроблено комсомольською організацією Артемівського УВП. На суботнику молоді робітники пошили 1320 пар рукавиць і зароблені гроші перерахували у фонд миру. Особливо відзначилися Василь Фастивець, Олександр Кисельова, Антоніна Черняєва, Галина Резніченко.

У патріотичний всенародний рух «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!» включилися всі комсомольці і неспілкува молодь підприємства. Самовіддано працюють Ніна Шапошникова, Тетяна Токарева, Олена Ігнатова, Антоніна Черняєва. Вони охоче допомагають тим, хто відстає, користуються повагою у колективі. Комсомолки Наталія Лангіна, сестри Водвуд — Марія і Любов борються за звання ударника комуністичної праці.

Комітет комсомолу підприємства виховує молодь на бойових і трудових традиціях Донбасу. Для цього організовує зустрічі з ветеранами праці і Великої Вітчизняної війни, комсомольцями 20-х, 30-х років. На одній з таких зустрічей, яка відбулася нещодавно, був присутній комсомолець 20-х років Василь Гаврилович Лолчін. Він поділився спогадами про своїх ровесників, їх героїзм.

Активну участь взяли комсомольці організації у проведенні тематичного вечора «Посвячуємо тебе в робітники», в обговоренні книг Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина». Надовго запам'ятається молодим поїздка в Краснодар, де діяла підпільна комсомольська організація «Молода гвардія».

Душено молодіжних вечорів стали Валерій Уродін, який відповідає за музичне оформлення, постійна ведуча Ніна Шапошникова, котра заочно навчається

ся у Ленінградському відновлювальному центрі.

Великим авторитетом на підприємстві користується «Комсомольський прожектор» (відповідальна Ольга Хожай), на кожен виступ якого активно реагують і усувають недоліки.

Комітет комсомолу підтримує тісний зв'язок з радою гуртожитків УВП, надає їй практичну допомогу.

Гаряче відгукнулися юнаки і дівчата на прохання Донецького обласного відділу — допомогти прибрати приміщення Макіївської школи-інтернату для глухих дітей. Відзначилися Володимир Козлов, Світлана Змітракова, Василь Фастивець, Валентина Васько, Ольга Сичова, Люба Кравченко, Тамара Супоніна, Рая Ігнатенко.

Значних спортивних успіхів досягла жіноча волейбольна команда, до якої входять Катерина Десенко, Ніна Шапошникова, Валентина Лихобабина, Людмила Боровська та інші. Команда зайняла друге місце на обласних змаганнях серед глухих, а спортсменки Надія Мойсейко, Тамара Супоніна ввійшли до обласної збірної.

Та поруч із здобутками мають місце і прораханки. Комсомольська організація не підтримує зв'язків з вечірньою школою робітничої молоді, мало залучає комсомольців до участі в гуртках художньої самодіяльності Будинку культури, допускає формалізм у проведенні соціалістичного змагання.

Наближається знаменна дата — 60-річчя створення Донецької обласної комсомольської організації і на своїх звітних-виборних зборах комсомольці УВП вирішили гідно зустріти цю дату.

Л. ЛЮЛЬКО.

м. Артемівськ,
Донецької обл.

ВИЖОВУВАТИ КОМУНІСТИЧНУ ПЕРЕКОНАНІСТЬ

(Закінчення. Початок див. на 1 стор).

Поруч з цим у проведенні організаційно-масової і політико-виховної роботи серед членів УТОГ, в діяльності низових відділів, первинних організацій, культзакладах ряду облідділів мають місце суттєві недоліки й упущення. Недостатньо продумано проводиться планування організації роботи, облік і звітність, не здійснюється глибокий аналіз, відсутня конкретність у прийнятих рішеннях, не жито неорганізованість, недисциплінованість і формалізм у роботі. Слабо налагоджено контроль за роботою підвідомчих організацій, установ, підприємств.

Візьмемо для прикладу Дніпропетровський облідділ УТОГ (голова тов. Дружинін В. І.), роботу якого було заслухано на VI пленумі ЦП УТОГ і піддано гострій критиці. Здавалося, що президія правління зробить усе, щоб виправити стан справ, підвищити оперативність у роботі. Хоч тут і розробили план заходів по усуненню недоліків, але не встановили суворого контролю за його виконанням.

Про оперативність в роботі облідділу можна судити з того, що протоколи президії правління тут не оформляють по півтора-два місяці. Слабо поставлено планування роботи більшої частини культзакладів області. Та й не може воно бути хорошим тому, оскільки в облідділі плани ніхто не перевіряє, не аналізує їх виконання.

Те ж саме і з протоколами правління низових відділів, бюро первинних організацій. Прийняті у багатьох випадках рішення, нікого ні до чого не зобов'язують. Не наведено належного порядку у діловодстві, не проведено атестацію кадрів клубних працівників.

Не кращі справи і в Полтавському облідділі УТОГ (голова тов. Григоренко А. М.). В апараті облідділу відсутня оперативність в розв'язанні багатьох питань і контроль з боку голови правління за виконанням прийнятих рішень. Протоколи президії правління облідділу, як правило, направляють у ЦП УТОГ через два-три місяці. А матеріали пленумів правління облідділу, проведені в четвертому кварталі минулого і в березні нинішнього року, під час перевірки в липні місяці ще були в чорновому варіанті.

Обласний відділ недостатньо приділяє уваги роботі низових відділів, первинних організацій УТОГ, навчанню керівних кадрів молодшої ланки. Семінари-наради голів МРВ, директорів клубів проводяться без наявності навчальних планів, програм.

Серйозні недоліки мають місце в роботі Одеської обласної організації УТОГ. Недооцінка з боку голови облідділу Семенової В. І. і директора виробничого об'єднання «Електрик» Шелкова Ю. В. деяких питань вдосконалення стилю і методів керівництва, а також значні упущення у постановці ідеологічної роботи в трудовому колективі стали наслідком того, що за останні півтора року від працівників об'єднання у вищестоящі партійні, радянські, профспілкові органи надходять скарги на упущення в роботі облідділу, об'єднання «Електрик», обласного Будинку культури, на неправильний розподіл квартир, нецільове ставлення керівників до запитів трудящих.

Як показала перевірка, більшість фактів, зазначених у скаргах, підтвердилось і президія ЦП УТОГ наклала на т. т. Семенову В. І. і Шелкова Ю. В. суворі адміністративні стягнення. Серйозні недоліки й упущення в організаційській та ідейно-виховній роботі мають також місце на КДВО «Контакт», Харківському УВП-1 та інших підприємствах. Тут немає контролю за ходом виконання планів і заходів з організації роботи, плінність кадрів, велика кількість прогулів. Тут слабо виконують постанову президії ЦП УТОГ про усунення недоліків в роботі з мешканцями гуртожитку.

Деякі облідділи недостатньо використовують різні форми роботи правління і президій. Не практикують проведення виїзних засідань президій Дніпропетровський, Ровенський, Закарпатський, Миколаївський та інші облідділи, хоч в практичній роботі низових організацій культзакладів та підприємств Товариства такі заходи мають велике практичне значення. Порушуючи Статут УТОГ, деякі облідділи, серед них Ровенський, Сумський, Харківський та інші замість двох проводять по одному пленуму правління на рік.

Недостатньо використовують свої права ревізійні комісії обласних і низових відділів по контролю за роботою правління своїх організацій. В багатьох облідділах громадські комісії при президіях існують формально, ними ніхто не керує і не спрямовує їх роботу, що негативно позначається на розвитку громадських засад в роботі, піднесенні активності членів УТОГ.

На усунення зазначених недоліків необхідно звернути особливу увагу і вжити заходів для поліпшення всієї організаційської роботи серед членів Товариства.

Велика увага в роботі культзакладів приділяється розвитку художньої самодіяльності як засобу ідейно-політичного, естетичного і культурного виховання глухих. Достить сказати, що за підсумками першого Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльності творчості трудящих десяти колективів УТОГ було удостоєно звання лауреатів фестивалю з врученням великої золотої медалі, а 150 учасників — звання лауреатів з врученням дипломів і малих золотих медалей. Нині вишукуються нові форми художньої самодіяльності, такі, як вокально-інструментальні ансамблі та інші види і жанри народної творчості.

Чимало зроблено для подальшого розвитку фізкультури і спорту серед глухих. Щороку проводиться республіканські змагання серед нечуючих з 10—12 видів спорту і п'яти-шести видів — всесоюзні змагання. Спортсмени УТОГ на всесоюзних змаганнях по більшості видів займають призові місця. Так, у нинішньому році команди УРСР заняли перші місця з вільної боротьби, настільного тенісу, в особистому заліку 1—3 місця серед юнаків і друге місце серед дівчат з шахів, третє місце з легкої атлетики і футболу.

Однак в роботі багатьох організацій і культзакладів мають місце суттєві недоліки, прогалини й упущення. Не скрізь використовують наявні можливості для гармонійного поєднання ідейного, трудового, естетичного і фізичного виховання, всебічного обслуговування глухих і організацій їх культурного дозвілля. Ровенський, Тернопільський, Одеський обласні будинки культури ще не стали центрами ідеологічної, політико-виховної, культурно-освітньої роботи серед глухих.

Одним із серйозних недоліків у роботі культзакладів є велика плінність працівників і неякісний їх підбір, що призводить до формалізму, який проявляється в обмеженому використанні форм клубної роботи, в одноманітності і шаблонному підході до підготовки крупних масових заходів виховного характеру. Працівники культзакладів рідко замислюються над тим, як заходи, що вони їх проводять, впливають на людей.

Не налагоджена робота з молоддю. Основний наголос тут роблять на проведення заходів розважального характеру (вечори відпочинку, танців і розваг). Немає належного контакту культзакладів з комсомольськими організаціями підприємств і об'єднань, не використовують у клубній роботі молодіжної ініціативи в під-

готовці та проведенні заходів. Викликає серйозну тривогу розвиток художньої самодіяльності, оскільки спостерігається значний спад, неритмічність роботи колективів зменшення кількості підготовлених вистав і виступів як на своїй сцені, так і виїздів у райони по обслуговуванню глухих сільської місцевості.

Так, наприклад, якщо культзакладами Ворошиловградського облідділу в 1975 р. було показано 67 вистав і концертів, то в 1978 — всього 51, Полтавського — відповідно 29 і 16, Херсонського — 29 і 10 та ін.

Зменшилась кількість діючих гуртків у Київському палаці культури імені А. В. Луначарського. Не систематично працюють гуртки Сумського, Полтавського будинків культури. Згорнуто роботу естрадного гуртка в Білоцерківському будинку культури.

У багатьох культзакладах Товариства різко знизилась лекційна пропаганда. Так у клубах Закарпатського облідділу в 1975 році було прочитано 415 лекцій і доповідей, а в 1978 — 235, або в два рази менше. Такі ж факти мають місце в Сумській, Донецькій та інших областях.

Виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС і X з'їзду УТОГ, Центральне правління, обласні і низові відділи, підприємства й об'єднання Товариства велику увагу приділяли соціально-побутовому обслуговуванню членів УТОГ шляхом надання допомоги в оформленні пенсій, одержанні квартир, будівельних матеріалів, влаштуванні дітей в дошкільні заклади та по інших питаннях побутового характеру, а також підвищенні загальноосвітнього і професійного рівня працівників Товариства і всіх членів УТОГ.

Обласні відділи постійно тримають в полі зору виробниче навчання глухих, їх трудовлаштування. В результаті проведеної роботи на території республіки немає глухих, що потребували б трудового влаштування або виробничого навчання. Обласні відділи та підприємства підтримують тісний зв'язок зі школами-інтернатами, більшість УВП шефствує над школами. Всі випускники охоплені різними формами професійного навчання в ПТУ, технікумах, на УВП, або ж влаштовуються на роботу за одержаними в школі спеціальностями.

Динамічно розвивається економіка Товариства в десятиріччя. За три з половиною роки обсяг промислової продукції зріс на 18,7 при завданні на п'ять років — 14,1 процента. Всі підприємства й об'єднання успішно справляються з завданнями п'ятирічки. Велика робота проведена по поліпшенню якості продукції. 36 виробам присвоєно державний Знак якості, що становить 17,7 процента до загального обсягу виробництва.

Однак, в роботі підприємств та об'єднань ще мають місце серйозні недоліки. КДВО «Контакт», Дніпропетровське, Черкаське та інші підприємства в окремі місяці не справлялися з виконанням планових завдань. Мають місце випадки випуску неякісної продукції на Дрогобицькому, Комунарському, Ужгородському № 1, Харківському № 2 та інших підприємствах.

Поділяють ще допускають втрати робочого часу, надурочні роботи, мають місце випадки травматизму. На деяких підприємствах та в об'єднаннях велика плінність кадрів, особливо на Кіровоградському, Конотопському, Полтавському № 1 та Одеському виробничому об'єднанні «Електрик».

Ревізіями на окремих підприємствах виявлено серйозні порушення фінансово-штатної дисципліни і незаконних виплат грошових коштів. Так, на Одеському об'єднанні «Електрик» допущено приписки до виконання планових завдань з реалізації продукції. Інженерно-технічні працівники і служ-

бовці об'єднання безпідставно при невиконанні плану у вересні і грудні 1978 року одержали премію в сумі 3 тисячі 600 карбованців. Мають місце і інші серйозні недоліки у виробничо-господарській діяльності підприємств Товариства, допускаються значні втрати від браку, штрафи. Все це негативно позначається на діяльності Товариства в цілому.

Підбиваючи підсумки нашої діяльності по поліпшенню ідеологічної і політико-виховної роботи, виконанню рішень X з'їзду УТОГ та наказів його делегатів, продовжував П. П. Шпак, слід зазначити, що більшість обласних відділів, підприємств та установ Товариства далеко не все зробили для більш ефективного і якісного поліпшення роботи в усіх ланках УТОГ і не забезпечили безумовне виконання поставлених завдань.

За час, що залишився до кінця десятиї п'ятирічки, необхідно посилити роботу по ліквідації наявних недоліків і значно поліпшити роботу, забезпечити безумовне дотримання виконання завдань десятиї п'ятирічки по всіх якісних і кількісних показниках, повністю виконати рішення з'їзду і зустріти XI з'їзд УТОГ значним організаційним і виробничо-господарським зміцненням Товариства, новими трудовими зверненнями членів УТОГ.

Організаціям, культурно-освітнім закладам необхідно розгорнути виховну роботу серед членів УТОГ, піднести її на належний рівень, як того вимагає постанова ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

На закінчення доповіді заступник голови президії Центрального правління УТОГ П. П. Шпак сказав:

— Товариші! Весь радянський народ готується гідно зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Багато колективів бригад, дільниць, змін і робітників підприємств Товариства взяли зобов'язання завершити завдання десятиї п'ятирічки до 22 квітня 1980 року. Організаціям, культзакладам, підприємствам й об'єднанням Товариства слід розгорнути широку пропагандистську роботу по мобілізації колективів, членів УТОГ на виконання соціалістичних зобов'язань і завдань п'ятирічки, націлювати трудівників на збільшення їх внеску у підвищення ефективності виробництва і якості роботи у всіх ланках Товариства, щоб до кінця десятиї п'ятирічки і наступного з'їзду УТОГ прийти із значно кращими показниками в нашій роботі.

Потім розпочалося обговорення доповіді.

Слово надається голові Кримського облідділу УТОГ тов. Мельниковій Н. В.

— У культзакладах області та на Сімферопольському УВП першорядну увагу приділяють ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованню, реалізації основних вимог комплексного підходу в ідеологічній роботі. Це сприяє успішному розв'язанню завдань, що стоять перед обласною організацією Товариства.

Культзаклади Криму розробили план заходів, присвячених Міжнародному рокові дитини, й успішно виконують їх. В обласному Будинку культури проведено виставку дитячого малюнка, урочистий ранок для учнів Сімферопольської спецшколи-інтернату та інші.

Великою популярністю у членів УТОГ набули заняття в університетах культури, що діють при Сімферопольському та Севастопольському будинках культури, Джанкойському і Керчинському клубах. Деякі факультети Сімферопольського університету працюють безпосередньо в первинних організаціях УТОГ. Так, факультет педагогічних знань веде заняття на учбово-виробничому під-

приємстві, правових знань — на фабриці культтоварів.

У Сімферопольському і Севастопольському будинках культури практикуються проведення спортивних вечорів, на які запрошують майстрів спорту, організують показові виступи кращих спортсменів.

Значно поліпшився зв'язок Сімферопольського УВП з облідділом та Будинком культури. Велика робота проводиться в культзакладах Криму по інтернаціональному вихованню членів Товариства. На закінчення свого виступу Н. В. Мельникова сказала:

— За період, що минув після X з'їзду УТОГ, діяльність облідділу проходила в умовах високого трудового і політичного піднесення, викликаного рішеннями XXV з'їзду КПРС. А нині роботу облідділу, культзакладів і Сімферопольського УВП спрямовано на виконання постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

На трибуні директор Ужгородського УВП-2 тов. Шутяк Ф. Ю.

Після X з'їзду УТОГ на підприємстві чимало зроблено для поліпшення організаційної, політико-виховної і культурно-масової роботи, спрямованої на виконання всіх планових завдань і взятих зобов'язань, на всебічне підвищення ефективності виробництва і якості праці. Вивчення марксистсько-ленінської теорії, документів XXV з'їзду КПРС, творів Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Ціліна» допомогли підняти ідейно-виховний процес у колективі підприємства на новий, більш високий рівень.

Після обговорення постанови ЦК КПРС на відкритих партійних зборах підприємства було складено заходи для поліпшення виховання членів Товариства. Лекції, бесіди, політінформації та інші форми виховної роботи в колективі УВП-2 сприяють активізації змагань за дотримання виконання завдань десятиї п'ятирічки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Велика увага приділяється у трудовому колективі політичній і економічній освіті, підвищенню загальноосвітнього рівня трудівників.

Голова Сумського облідділу УТОГ тов. Тулубаєва М. М. у своєму виступі зупинилась на тих практичних кроках, що їх здійснює обласна організація Товариства в світлі вимог постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

В обговоренні доповіді заступника голови президії Центрального правління УТОГ П. П. Шпака взяли участь: директор Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ Сапожников І. А., директор республіканських курсів УТОГ Філяніна Т. Г., директор Полтавського УВП-1 Забродіна Є. І., вчитель фізичного виховання Київської спецшколи-інтернату № 6 Рибальченко М. П., голова Черкаського облідділу УТОГ Кузуб Г. П., редактор газети «Наше життя» Булатов П. І. та інші.

Із заключним словом на пленумі виступив заступник голови президії ЦП УТОГ П. П. Шпак.

В обговореному питанні пленум ЦП УТОГ прийняв розгорнуту постанову, в якій зобов'язав взяти постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» до неухильного виконання і керівництва в дальшій практичній діяльності всіх організацій, установ і трудових колективів підприємств та об'єднань УТОГ.

В роботі пленуму взяли участь: заступник голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих Т. М. Хоменко, ст. інженер Держплану УРСР Т. Л. Тропіна.

В роботі VIII пленуму ЦП УТОГ взяв участь і виступив з промовою відповідальний працівник Ради Міністрів УРСР В. М. Міщенко.

На цьому пленумі завершив свою роботу.

Напрочуд теплою і сухою вида-лася цьогорічна осінь. Але це не означає, що з підготовкою під-приємств до роботи в осінньо-зи-мовий період треба зволікати. Навпаки, кожному погожу днину треба використовувати з користю для справи.

Аналіз поданих до ЦП УТОГ звітів, а також результатів пере-вірок на місцях показав, що в ці-лому по системі обсяг робіт по ремонту виробничих, адміністративних, складських і побутових приміщень в грошовому обчислен-ні значно перевищено.

Своєчасно і якісно ведуть під-готовку до роботи в осінньо-зи-мовий період 1979—1980 років Ворошиловградське, Сімферополь-ське, Херсонське, Дніпродзержин-ське, Чернівецьке, Полтавські № 1 і № 2, Кам'янець-Подільське, Ро-венське, Сумське та Житомирське УВП. В цілому по Товариству під-готовка йде краще, ніж минуло-го року. Однак, це не говорить про те, що в нас усе гаразд.

Ряд підприємств, на жаль, від-стають з виконанням планів під-

готовки до роботи в осінньо-зи-мових умовах. Так, на Київсько-му дослідно-виробничому об'єд-нанні «Контакт», що по вулиці Шахтарській, не відремонтовані санітарно-побутові приміщення, не проведено ремонт виробничих при-міщень складального цеху № 3, ремонтно-механічного цеху, не на-лагоджена ефективна робота вен-тиляційної системи.

Такі підприємства, як Черкаське та Комунарське УВП взагалі не планують проведення робіт по підготовці до роботи в осінньо-зи-мовий період, не подали також до Центрального правління план за-ходів. Про яку вже підготовку до зими може йти в такому випадку мова!

На Білоцерківському УВП за-тримуються з ремонтуванням вен-тиляційних систем, особливо на дільниці розкряу тканин, де при вмиканні витяжної вентиляції ви-никають небезпечні для здоров'я протяги. На швейних дільницях тісно, технологічне обладнання встановлено не у відповідності до вимог будівельних норм і правил.

Не виконуються заходи по під-готовці до роботи в осінньо-зимо-вий період Тернопільським та Сумським обласними відділами УТОГ.

Мабуть, забули керівники згада-ти підприємств гіркий і водно-час повчальний досвід минулого року, коли окремі УВП і організа-ції не повністю були підготовлені до зими. Це негативно повначи-лося на їх виробничих здобутках. Щоб цього не повторилося, ке-рівники підприємств та організа-цій повинні вжити всіх заходів і виконати намічений обсяг по під-готовці до роботи колективів взим-ку.

Разом з тим, на місцях ще не все зроблено для скорочення про-стоїв вагонів під час навантажен-ня та розвантаження. Подекуди не ошадливо використовують паливо та електроенергію. Такі підприєм-ства, як Лебединське, Дніпродзержинське, Ворошиловградське, Ко-мунарське, Чернігівське та Оде-ське виробничі об'єднання «Елект-рик» навіть не мають розроблених планів-заходів по ошадливому ви-

користанню паливно-енергетичних ресурсів.

Таким горе-господарям варто на-гадати, що, починаючи з I кварта-лу нинішнього та в першому квар-талі 1980 року, підприємства, що допустили перевитрату електро-енергії, змушені будуть платити за неї в десять, а за теплоту — в два рази дорожче встановленого та-рифу.

Варто зупинитися також на пи-танні експлуатації котельень на природному газі. На підприємст-вах Товариства таких котельень двадцять. Частина з них, в тому числі і котельня на Білоцерків-ському УВП, експлуатується без автоматики безпеки, що заборона-ється вказівкою Держтехнагляду.

Запорука успіху кожного під-приємства — створення умов для нормальної роботи кожному пра-цюючому в осінньо-зимовий пері-од. Вказані недоліки слід усувати. І чим скоріше, тим краще. Адже зимі не скажеш: зачекай!

М. ПЕТРЕНКО,
заст. начальника виробничого відділу ЦП УТОГ.

У компактних групах

ВАГОМИЙ ВНЕСОК

Литво для машинобудівних підприємств країни виготовля-ється на Одеському заводі «Центролит». Тут же створена й компактна група глухих, яка останнім часом зросла від 15 до 42 чоловік. Нечуючі в основно-му працюють стерпями й об-рубниками.

Особливо вагомий внесок не-чуючих робітників відчувається на дільниці, де щомісяця від-ливається велика кількість ба-рабанів для причепів сільсько-господарських машин.

При завкомі профспілки ство-рена комісія по роботі з глу-хими робітниками. Її очолює заступник головного енергетика М. І. Белобака. На підприєм-стві з глухими робітниками про-водиться велика виховна робо-та. Внаслідок чого кожен з них добивається вагомих виробни-чих показників. П'яти робітни-кам присвоєно високе звання ударника комуністичної праці, трьом — «Кращий за професі-єю».

Особливим авторитетом серед глухих робітників користується лудильник Леонід Дмитрович Філіпов. На заводі він працює п'ять років. Дисциплінований, чуйний товариш. За систематич-не перевиконання норм виробіт-ку і якісне виконання робіт йо-го неодноразово заохочували преміями. Леоніду Дмитровичу присвоєно звання ударника ко-муністичної праці. Колектив компактної групи заводу виявив йому довіру, обравши головою первинної організації УТОГ.

В цеху дрібного чавунного литва добре працює стерпяр М. М. Шевчук. Протягом десяти років роботи на заводі він дос-конало опанував секрети май-стерності. Ударно працюють і десять робітників, яких він пе-редав свій досвід і вміння. За-раз у нього учнем В. Шпинь. Микола Мойсейович працює старанно, якісно, є прикладом для інших робітників. Поруч з ним трудиться і його дружина Аліна Йосипівна. Вона добива-ється таких же високих показ-ників, як і її чоловік. Нещодав-

но сім'я відсвяткувала новосі-лля, одержавши квартиру в но-вому кооперативному будинку.

Тут же, в цеху, добре знають і члена УТОГ О. І. Родіна. Пра-цюючи на заводі більше шести років, він добре зарекомендував себе як наставник. Робітники, яких він вивчив, уже працюють самостійно.

Серед передових бригад заво-ду «Центролит» славиться ко-лектив, очолюваний членом УТОГ А. І. Капустинським. В серпні бригада однією з перших у цеху достроково виконала мі-сячний план. До Дня машинобу-дівника бригадир Антон Іва-нович нагороджений грошовою премією.

Заступник голови заводсько-го комітету профспілки П. І. Блінов, з яким я розмовляв, сказав:

— В соціалістичне змагання, яке розгорнулося за дострокове виконання плану четвертого ро-ку десятої п'ятирічки та гідну зустріч 110-ї річниці з дня на-родження В. І. Леніна, активно включилися і нечуючі трудівни-ки. Їх праця на заводі відчутна.

Всі, хто бажає, можуть опа-нувати суміжну професію: токаря, фрезерувальника, інст-рументальника. Це дасть змогу закріпити робітників на більш кваліфікованих і менш важких роботах.

Систематичне перевиконання планів сприяє колективу заво-ду з честю виконувати взяті со-ціалістичні зобов'язання: річний план завершити 28 грудня. Ви-готовити понад план продукції на 300 тисяч карбованців.

Не тільки старанно вміють працювати нечуючі, вони цікаво і змістовно проводять своє доз-вілля: виїжджають відпочива-ти до Дніпра, в Очаків, на ост-рів Березань. Крім того, багато таких, що захоплюються фут-болом та іншими видами спорту.

Все це сприяє тому, що глу-хі трудівники працюють без відстаючих, значно випереджа-ючи час.

Г. ЮХИМЕНКО.

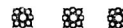
м. Одеса.

Старанно працює на Ждановсько-му філіалі ДВО «Електромагніт» у пресово-штампувальному цеху пресувальник А. І. Живолуп. Щоденно виконуючи виробничі за-дання на 165 процентів, він доміг-ся того, що в 1975, 1976, 1978 роках виходив переможцем соціалістич-ного змагання.

На знімку: А. І. Живолуп.

Фото М. ЙОСИПЕНКА.

Є. М. Шляхова, фанерувальниця кромек Єнакіївського УВП, вважає, що найголовніше для передової робітниці не тільки самій виконувати виробничі завдання на 118—122 про-центи, але й допомогти молодим добиватися таких вагомих показників. Л. М. Гомозова — молода робітнича — пишаєть-ся своєю старою подругою: Євдокія Миколаївна — удар-ник комуністичної праці, нагороджена знаком «Ударник де-сятої п'ятирічки», вона — переможець соціалістичного зма-гання 1974—1978 років. Прізвище передової робітниці зане-сено до заводської книги Пошани.

На знімку: Є. М. Шляхова (праворуч) та її учениця Л. М. Гомозова.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

СЛАВНІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Глухі трудівники Дніпропет-ровщини з великим інтересом дивились фільм «Відродження», який поставлено за одноймен-ною книгою Л. І. Брежнєва.

Кінокадри викликали в на-ших серцях особливу гордість, адже в них відображено сторін-ки недавньої історії і нашого Придніпров'я, боротьбу робітни-чого класу і колгоспного селян-ства на чолі з Л. І. Брежнєвим з великими труднощами відбу-даного періоду.

Фільм вчить ленінському сти-лю партійно-політичної роботи з масами.

Багато схвальних відгуків про цей твір кіномистецтва було висловлено на зльоті глухих

працівників сільського госпо-дарства, який нещодавно відбув-ся в Нікополі і на який прибу-ли не тільки трудівники села, а й передовики промислового ви-робництва. Кожний виступаю-чий згадував факти з кінофіль-му, кожному щось глибоко за-пало в душу.

Всі учасники зльоту раділи ве-ликим перетворенням у місті і селі, які відбулися за післяво-єнні роки, раділи нашому пре-красному сьогоденню, славили трудівників, працюю і розумом яких воно створене.

Н. ЖАКОВА.

м. Марганець,
Дніпропетровської обл.

НАШІ СТАРШІ ТОВАРИШІ

Цього року Донецькому машза-воду ім. Ленінського комсомолу України виповнюється 90 років. Дев'яносто років! Це і багато, і мало. За цей відрізок часу невіз-нано змінилося наше рідне підпри-ємство.

25 років працює тут ветеран пра-ці, слюсар-складальник Борис Якубенко. Він не раз нагороджу-вався похвальними грамотами, грошовими преміями, але найбіль-ша честь для нього — це завою-вана повага серед глухих товари-шів. Їх на заводі багато. Для кож-ного з них Борис Миколайович підбере тепле слово, прийде на до-помогу в скрутну хвилину. Ми, молоді робітники, беремо з нього приклад добросовісного ставлення до праці.

Георгій Кир'язев за двадцять років роботи на заводі одержував тільки подяки. Він — ударник комуністичної праці. Але не тільки ударною працею відзначається він. У вільний час ви не застане-те Георгія Миколайовича вдома. Він закоханий у спорт, бере актив-ну участь у заводській художній самодіяльності, фотографує.

Ще два кадрові робітники: М. Гальперін та В. Складаров. За двадцять років на заводі ім при-своєно звання ударників комуні-стичної праці. Вони серед 25 глу-хих робітників зробили чимало добрих справ для розвитку свого рідного машинобудівного заводу.

В. КЕЙДУН,
слюсар-складальник.

ПЛЕЧЕ ДРУЗІВ

Настав мій пенсійний вік з його турботами, радощами і печальми. Осмислюючи чий пройдено, зважуючи зробле-не, я проймаюся радістю. Так, тільки при соціалізмі стало можливим те, що я, рядова колгоспниця, змогла поставити чотирьох дітей на ноги. Було, безперечно, важ-ко, а часом, здавалося, що не вистачить сил. І завжди в такі хвилини приходили на допомогу люди. Найбільше хочю подякувати голові на-шого колгоспу Леоніду Пав-ловичу Бондаренку. Часто він цікавився, як я живу, як мої діти, і допомагав.

Нелегко глухій людині, але тепло сердець друзів зігрі-ває. Нечуючі, як і всі, працю-ють, лікуються, навчаються і культурно відпочивають. Се-ло Кияни, де я живу, непо-далік від Богодухова. Щоне-ділі, а також у свята, у клу-бі глухих Богодухова збира-ються нечуючі всього району. Нас зустрічає директор Ма-рія Гаврилівна Варв'якська, перекладач Валентина Мики-тівна Дегтяр. Обидві жінки завжди щиро відгукуються на радість і горе, ніколи не відмовляють у проханні.

Підтримка друзів — вели-ка сила. Підростали діти і про них не забували ні дер-жава, ні товариші. Вчилися в школі, їх відзначали як здібних учнів. Старший син Володя відслужив у лавах Радянської Армії, середній Григорій — ще несе службу, а молодший Вітя — охоро-няє північні кордони нашої країни. За всіх я одержува-ла подяки від військових частин. «Не хвилюйся, ма-мо,— писали сину,— ми че-сно виконаємо твій наказ».

Хороші і працюючі у ме-не діти. Не відстає від братів і донька Олена. Вона — про-давець, ударник комуністич-ної праці.

Радіє моє материнське сер-це, що у великій сім'ї радян-ських людей всім є місце, що держава, рідна Комуні-стична партія піклуються про підростаюче покоління, ви-ховують його.

М. ДОБРОБАБА,
доярка колгоспу імені Жданова Богодухівського району.

Харківська обл.

ЗАЛИШИЛИСЯ ЗАДОВОЛЕНІ

На УВП я працюю понад двадцять років. Але провела відпустку в мальовничому куточку Пуці-Водиці в будинку відпочинку «Сосновий бір» вперше.

До послуг відпочиваючих — чисте повітря, прохолодний ліс, озеро. А коли додати до цього ще й чуйне ставлення обслуговуючого персон алу, доброякісне харчування, різ-номанітні пізнавальні ек-скурсії, то цим, вважаєте, сказано все.

До того ж багато сімей від-почивали цього разу з діть-ми. А створити всі умови для хорошого відпочинку малечі набагато складніше, ніж для дорослих. Ці труднощі не стали на заваді. Навпаки, ми батьки, залишилися задово-ні всім.

Обслуговуючий персон а л зробив все можливе, аби від-починок батьків і дітей був цікавим і змістовним.

Від імені всіх відпочиваю-чих хочеться подякувати за чудово організований відпо-чинок.

Г. КРОХА,
інженер-нормувальник
Дніпропетровського УВП.

В ТІСНОМУ кабінеті секретаря райкому комсомолу не вистачало місць, і хлопці розташувалися на стільцях біля столу, на підвіконні, а де-хто просто присів біля дверей, притулившись до стіни. У фуфайках, стареньких пальтечках, вони прийшли хто з заводу, хто з поля, але раптовий виклик не здивував.

Секретар, хлопець років двадцяти, розмовляв по телефону, і було йому дуже незручно: лівий порожній рукав гімнастери був заправлений під ремінь, телефонну трубку секретар притискав до вуха плечем, а правою рукою писав. Папір ковзав по столу, літери розбігалися каракулями... Чоловік у захисній формі, який сидів біля столу, притримав папір рукою. Нарешті секретар поклав трубку, перечитав написане і обвів очима комсомольців.

— Всі тут? Демидово... Крестелиха... Пісочне... Моніно... — він називав не прізвища, а села, і хлопці по черзі піднімали руки. — Бачу, всі є... Так от, познайомтесь: працівник НКВС, капітан Миндрін. Він вам скаже все.

Хлопці заворушилися, задні витягували ший. Працівник НКВС...

Миндрін встав. Заговорив неголосно, але чітко вимовляючи слова:

— Ви знаєте, товариші комсомольці, що в цьому місяці фашистська авіація кожну ніч намагається бомбити Горький. Погода їм сприяє: ясно, місячно. В Горькому автозавод, Сормово... До них рвуться.

— А ми ж тут при чому? — звівся біля дверей хлопчина. — Горький від нас за сорок кілометрів...

— Не поспішайте! До Горького їм до-сі ще не вдалося прорватися. Але ми одержали повідомлення... — капітан по-мовчав, — що днів зо три тому підірва-но цех у Сормово. Диверсантів заареш-товано. Цікаві відомості: фашисти зро-зуміли, що просто розбомбити завод їм не вдасться, не підпустимо нізашо. І ось на підході до міста літаки почали ски-дати диверсантів із завданням проник-нути в Горький.

Комсомольці слухали уважно. Ті, що сиділи біля дверей, підвелися, щоб не пропустити жодного слова.

Капітан сказав, що надійно контролю-вати територію, сотні квадратних кіло-метрів працівники НКВС і військові час-тини не можуть, і в той же час не мож-на допустити, щоб диверсантам пошас-тило проникнути в місто. Словом, мусять допомогти місцеві жителі, бо хто ж кра-ще за сільських комсомольців знає ок-ругу, ліси і болота, тутешніх людей.

— Так ось чому викликали лише сіль-ських комсортів, — штовхнув Івана під бік юнак з Пісочного. Іван кивнув това-ришеві ствердно. В пам'яті його промай-нули околиці села: рівний круг поля, ліс, який широкою смугою лежав під селами Моніно і Дубенки. Очевидно, ці місця доручать йому.

Ніби прочитавши його думки, капітан сказав, що нічні чергування повинні нести кожен у своїй окрузі, залучивши до них комсомольців зі своєї організації. А він, Миндрін, буде знаходитися в Пі-сочному, в конторі колгоспу, біля теле-фону. Зв'язуватися з ним негайно!

— Зброю одержите тут, — сказав сек-ретар райкому, підсумовуючи розмову. — Стріляти вмієте всі, вчили ж... І ще, — він звужив очі, — ми з капітаном уже

раніше говорили про це: справа над-звичайно серйозна, коли що — стріляти! Усе зрозуміло?

Вечір опустився на село тихий, ясний. Дорога потріскувала, прихоплена легким морозцем. І не дивно — у жовтні в цих місцях щедро осідав на трави іній, став-ки до ранку затягувало молодим льод-ком.

Іван намітив план: йти узліссям, щоб весь час бачити поле і небо. Поруч з ним йшли сільські комсомольці — Ва-силь і Петро Шумилови, близнята. У Ва-силья через плече висіла на ремені бать-ківська рушниця, Іванові відтягувала по-яс кобура з одержаним у райкомі нага-ном. Петро зброї не мав, і, крокуючи по-заду, заздрісно поглядав на кобуру Іва-на. Зброї йому не дали, тому, що Пет-ро був глухий, і хлопці побоювалися, що він може почати стрілянину, не роз-ібравшись що й до чого. Ніч уже на-стала. Яскраво мерехтіли зорі. Саме в цей час пролітали на Горький німецькі літаки. Тепер, обрамляючи горизонт, бі-лі стовпи прожекторів обмацували небо. Вони сходилися і розходилися, на якусь мить завмирили і оживали знову. До

— Стійте! — скомандував тихо това-ришам, хоч усі і так стояли. — Сховай-те рушницю!

Василь, уже вставши, дивився на то-вариша здивовано. А той зняв з себе кобуру, вийняв нагана і поклав його в нагрудну внутрішню кишеню фуфайки. Кобуру засунув під купу листя з краю просіки.

— Якщо ми до нього із зброєю, — по-чав було Іван, і недокінчив. — Ховай рушницю!

— Ну, наган — це вірно, а рушницю для чого ховати? — заперечив Василь. — Скажемо, що на полювання йдемо... На зайців! Рушниця мисливська, не зава-дить.

І то правда. Вирішили рушницю за-лишити. Далі йшли тихо, але скільки не кружляли, диверсанта не бачили і нічо-го не було чути. Лише раз сполоханий ними ворон важко прошумів крилами в соснах...

А ніч минала. Знову загули мотори: фашистські літаки повертались назад. Світало, коли хлопці вийшли на узлісся. Неподалік біліла дорога. Сіли, запали-ли. Петько не палив. Посидівши трохи,

О П О В І Д А Н Н Я

вух хлопців долинали далеке гудіння. І тому, що вони так уважно вловлювали далекі звуки, несподіванкою став для них гул літака, що промчав над самим лісом, чорною тінню майнув на фоні не-ба і зник.

— Тьху, чорт! — вилаявся Василь.

Гудіння наростало. Прожектори ша-лено металели в небі. Десять попереду блиснув вогонь, глухо вдарили в землю молоти. Горизонт з боку Горького за-світився трасами куль і снарядів.

— Дивись! — штовхнувши Івана, ска-зав по-своєму Петько. — Дивись!

Іван здивовано подивився на това-риша, а той замість пояснення штовхнув його під підборіддя і показав на небо.

— На небо дивися! Ондечки!

Іван і Василь дивилися на небо, нічого не розуміючи, тамуючи образу на това-риша — і чого, спитай, розштовхався глухий шкет?

Василь знав, що у брата гостре око, пильно вдивлявся в небо, але дарма.

— Бачите — зірки ховаються, — га-рячково жестикулював Петько, вказую-чи куди дивитися.

І тут, пильно придивившись до неба і зірок у напрямі Петькового пальця, Іван і Василь помітили, як на фоні зірок щось плавно опускається вниз. Те «щось» було досить велике, бо закривало на своїм шляху по кілька зірок.

— Парашут! — видихнули обидва. — Але чому його не видно, адже парашу-ти білі?

Про те, що шпигуни і диверсанти мо-жуть спускатися на парашутах з тем-ного шовку, хлопці не знали. А чорна тінь тим часом, ковзнувши по зірках, щезла за лісом.

«В наш район опустився, — гарячко-во думав Іван, — що його робити?»

Що треба негайно повідомити Миндрі-на, хлопці начисто забули. Всі троє шо-духу побігли туди, де за їх розрахунком опустився парашутист. Мчали просікою хвилин зо п'ять, доки Василь не впав, зачепившись за корч. Тоді зупинилися всі, важко дихаючи. Не дуже побігаєш у батьківських чоботях і фуфайці.

Раптом Івана жახнула думка, що во-ни могли отак з розгону вискочити на диверсанта — з рушницею за плечима, з наганом у кобурі, і той за одну мить перестріляв би їх, як куріпок.

встав і подався до ліщинових кущів. Час від часу нахилився, піднімав опалі ще влітку горіхи і спритно розгризав їх міцними зубами. Незабаром густі зарос-лі сховали його.

На дорозі показалася підвода. Хлоп-ці впізнали діда Овсія, котрий щоранку возив молоко в Богородськ, в госпіталь. Підвода, глухо постукуючи бідонами, порівнялася з ними. Овсій притримав конячину, звернувся до комсомольців:

— Бачу, хлопці, у вас є вогник. Дайте-но, бо я забув удома кресало. А кури-ти охота — страх! — Дістав з кишені складену в квадратик газету, відірвав один квадратик.

— Чого ж мовчав, діду? Ось сірник! — озвався з-за бідонів чийсь запобігливий голос.

Підійшовши до воза, хлопці побачили незнайомого чоловіка, що зручно вмос-тився на підводі.

— Якби ж то знання! В кого вони є теперки оті сірники. — Овсій пужалом зсунув шапку на потилицю, почував ло-ба. — Ось добрий чоловік попросив під-вести його в Дуденево, — вів далі дід Овсій, скручуючи цигарку, — чого ж не підвести? А ви, значить, на полюван-ня, хлопці?

— Ага... На зайців... — відповів Іван, зосереджено думаючи.

Слова діда вразили його і насторо-жили. В Дуденево дорога вела в зовсім протилежний бік, і дід те добре знав. Він підніс дідову свою самокрутку, а той, прикурюючи, гостро глянув хлоп-цеві в очі, моргнув. У Івана блискавич-но сяйнула в голові думка: диверсант. Дід знак подав!

Глянув на чоловіка: років тридцяти, не британ, чоботи, фуфайка, рюкзак на возі. Руське волосся вибілося з-під бруд-ної шапки, усміхається.

— На полювання? — а очі сторожкі, сміху в них немає: замість нього погано прихована тривога...

— В Дуденево, — сказав Іван, — кра-ще йти лісом, стежкою, так скоріше бу-де. Живете там?

— Працюю... В затоні. Слюсар я.

Дійсно, в Дуденево є затон, але хлоп-ці знали, що цієї осені пароплави на ре-монт пішли в Доскіно. Іван засунув руку в кишеню, де лежав наган.

— Покажіть документи! — рішуче ступив до воза. — Ми — комсомольський патруль!

Пильно стежив за незнайомцем, гото-вий щомиті вихопити наган. Василь по-тяг з плеча берданку.

— Молодці хлопці! Час воєнний — перевірка не зашкодить, — усміхнувся чоловік. — На, читай! — дістав з кишені документи і подав Іванові.

— Чурков Микола... — вголос прочи-тав Іван. Далі переглядав документи мовчки. В посвідченні було сказано, що Чурков Микола Васильович, слюсар ви-сокої кваліфікації, тимчасово звільне-ний від служби в армії. Паспорт не викликав підозри. Стало незручно... Але ж чого цей «слюсар» їде в Дуденево... по дорозі в Богородськ?

— Ану, дай-но, мені хлопче, — неспо-дівано втрутився дід Овсій і взяв пас-порт з рук Івана. Відвів якнайдалі від очей темну книжечку, до чогось пильно придивляючись. — Гм... гм... Так у нас у районі і серій таких нема «ЩА»! Скіль-ки пам'ятаю, завжди було «ЩД»...

До хлопців ще не дійшла суть дідо-вого «резюме», як обое вони від силь-ного поштовху ногами в груди, полетіли на землю. Перелякана конячка рвонула віз і дід Овсій, змахнувши руками, теж вивалився на дорогу. А «пасажир» йо-го по заячому спритно мчав лісом поміж дерев...

— Держи! — Кричав Овсій, тикаючи пужалом вперед.

Іван схопився на ноги. Обличчя па-лало. Стріляти? Але куди? Скільки ся-гало око, виднілися стовбури дерев і ку-щі ліщини...

І саме в цю розпачливу мить до них долинув крик Петра. Хлопці зовсім за-були за нього, і тепер помчали на крик...

Густі кущі ліщини закривали від Пет-ра підводу і друзів. Побачивши втіка-ча, хлопець вмить зрозумів усе. Вихо-ром вихопився з-за куща і плгнув бан-дитові на спину. Обое впали на землю. Диверсант був сильніший, але ніяк не міг звільнитися з чіпких рук глухого. Юнак вчепився у ворога намертво. Та ось чоловікові вдалося вивільнити ру-ку. Він вихопив із-за халяви ножа, за-махнувся на хлопця. Петро інстинкти-вно рвонувся вбік, закричав... Першим підскочив до них Василь і опустив на голову втікача приклад берданки. За-махнувся вдруге, але то вже було зай-вим: чоловік осів на землю, ніж випав з руки.

Дід Овсій приніс мотузку і зв'язав нею руки і ноги своєму «пасажиру».

— А хлопчина поранений! — вигукнув він.

Петько, блідий, сидів зморщившись, рука його обвисла. Хлопці кинулися до нього, знали фуфайку: з рани вище лік-тя текла кров...

— Нічого, до весілля заживе, — бубо-нів дід, обережно відрізаючи ножем ру-кав сорочки. Розірвав його на стійки і забинтував руку. — Дешево відбувся, синку. Молодець, не злякався!

Тим часом Іван обшукав затримано-го, але крім товстої пачки грошей в ки-шенях, нічого не знайшов. Зате в рюкз-ку лежав пістолет і між усяким заліз'яч-ям була квадратна металева коробочка. Іван спробував відкрити її ножем, але тут затриманий отямився. Якусь мить він з жахом дивився на спробу Івана — перви його не витримали:

— Не руш, шеня, не міна! Мені з ва-ми здохати не охота!

Весь похолонувши хлопець обережно поклав коробку назад у рюкзак.

— Поїхали в Пісочне, діду, вам все одно по дорозі, — сказав Іван.

Поклавши на воза зв'язаного дивер-санта і зручно примостивши на ньому пораненого товариша, вони рушили в путь.

— А в Дуденево дорога ондечки! — Насмішкливо вказав дід пужалом своєму пасажиру.

Той тільки злобно блиснув очима, а хлопці розсміялися.

М. НИРОВ,
Г. ШВЕЦЬ.

Наступний номер «Нашого життя» вийде 7 листопада ц. р.

В. о. редактора В. ЧОПЕНКО.

